

عنوان مقاله:

سیف آزاد و تاریخ نگری نژادی مبتنی بر آریایی گرایی

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ نگری و تاریخ نگاری، دوره 32، شماره 29 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

حسین آبادیان - استاد گروه تاریخ دانشگاه بین المللی امام خمینی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر مبادی و نتایج تاریخ نگری ایران مبتنی بر نظریه برتری نژادی برخاسته از ایدئولوژی آریایی گرایی را بررسی و نقد می کند و انگیزه های شکل گیری این اندیشه و پیامدهای آن را به بحث می گذارد. در این پژوهش نشان داده می شود که این نظریه هیچ مصداقی در تاریخ باستانی و دوران ایران بعد از اسلام ندارد؛ بنابراین برخورد نژادی با پیروان مذاهب و قومیت های دیگر هرگز عمومیت پیدا نکرد. فرضیه مقاله این است که عبدالرحمن سیف آزاد برای انگیزه های شخصی و بهره گیری از امتیازات اقتصادی به ویژه در آلمان بود که به نظریه آریایی گرایی توجه کرد، به همین دلیل او قادر نبود برای دیدگاه خود بنیادی فکری بیابد و نظر به اینکه ایدئولوژی مدنظر وی بی ریشه بود، هیچ اقبالی در جامعه فرهنگی و روشنفکری ایران پیدا نکرد. روش تحقیق این مقاله توصیفی است و سپس براساس توصیف های به عمل آمده، تحلیلی مشخص از ماهیت جنبش آریایی گری ارائه شده است. منابع اصلی مقاله برخی مطالب نشریه نامه ایران باستان و همچنین دیدگاه های معارض با اندیشه آریایی گرایی است و برای فهم بهتر موضوع به برخی منابع فرعی هم ارجاع داده شده است.

کلمات کلیدی:

تاریخ نگری، آریایی گرایی، نظریه نژادی، سیف آزاد، آلمان نازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1756042>

